

עוד פסק דלמא וגוי נתעצרה הוי ק"ס להקל. יסבס גם כ"ד, אף שצ"ד אין חתנו יודע אם האשה הכחישהו אצל הרי נתשו חת"ס ציאר דלפי ו"ש רי"א צב' המכריע אין שום הכרח כלל הו' לוותר דמנכחשו אינו נאמן וכתב דהך שיטה לאו דקמכא היא כלל, ועב"ז מקיק דהיי קד"ד מחמת צ' השיות הכ"ל דעת צה"ג דצעינן היכר צבורה, ודעת ר"ד דציאר אין זה צני אינו נאמן וע' נתשו חת"ס ק' צ"ו שהאריך להציג ומנה גדולי הפוסקים דקצרי כד"ד וכן פסק רש"ל צ"ש"ש הלכה לזעשה ו"ש לחצנו לקד"ד וא"כ גם צ"ד כן, ואדרבא לירוק שיטה צה"ג דאין האז נאמן רק ע"י היכר צבורה הוא צ"ד צרוחא עפי כי שם צעוצדא דידהו לא ה' לצעל שום וולד ימיו לוולד צבורה חס יולד חת"ס שיה' צבור ואפשר דצב"ג הוי הכרת צבורה קלה כיון שכלל צה' נתשו העק"א ונתשו חת"ס חת"ס ק' צ"ו וצ"ד צב"ד ה' לצעל צן צבור מהאשה הכ"ל שולד עשה שנים לפני הגירושין ואצ"י הכירו לצבור ואין שום צ"ו שוד לצעין צבורה ש"י שאלה שולד אינו נאמן ונתחזק צייר לירוק דעת צה"ג ודעונו' :

(ג) ומה שנקופק כה"ר צעינן צרכה שאובל כנעט צכל יום תפוחי אדונה ימותה עט זה ווי הלצ והעיקר חללו הת"א חס יצרך נני על הני הלצ או נפטר ע"י צרכה פה"א שהוא העיקר חללו הנה חיות נכון בעיקר פיער טפל אף שאינו נעורצין יחד כנו דג ונליח שפוער הפה"א חלל (נדצרי הע"ז) ק' רי"ב ק"ק צ' (נציאר) דענין עיקר פיער טפל הוא דוקא צגונוא שאינו חפץ כלל בטפל רק ע"י העיקר כנו, שם צפת ונליח, חלל כשהולד גם בטפל אף שהיא טפל חללו לא נפטר צרכת עיקר כשהינן (נעורצין) וכן פסק צ"ש הרצ רש"י ז"ל ק' רי"ב ק"ק צ' ח' וצ"ס חנוכה שחילקין פת הצא צביסין ימותין טמו קאפפע ינצחין שחלל על הקאפפע ש"ס גם צנין שאלתי תראה דים לצרך גם על הני הלצ :

סי' כ"ד

לכבוד הרצ הנאח"ג יכו' יי"ה יעלה לעווי
צד"ק טישעבין.

ע"ד שאלתו צרכה חת חבת איש שה' דרה צכפר ונתגרסה ונצלה צהייתה ונציצת כי הצעל חנר אז שיה' שלשה שנים שלא קרצ חל' נחנות קטנית רק שהיתה צציתו יחילד אינו נחתו וגם עתה הצעל חי ואנר כן לפני כת"ר יצבל נשך זמן התרחק נצתי בילדה לאחר הגירושין והצת עתה היא צת שלשים שנה ונשתדכה לישראל יקרצו זמן הנשאין יעתה השאלה חס ים נקום להחירה וצעי' יש קול רנון שחשודה נאלז מנישראל וגם הנחשד הודה פעם אחת לפני איש אחד דרך וידוי כי צא עלי' פעם אחת. — והעתיק כת"ר תשו' הרצ הגאון מדאנצרחווא שניט"א אשר האריך צה' צפלפיל רצ צכוחא דהתירא וכת"ר דרש נאלתי ח"ד :

(א) **הנה** בעין שאלה זו נתשו העק"א ק' קב"ח ונתשו חת"ס חת"ס חת"ס ק' י"ג ושני הגאונים הכ"ל סורו להחירא, ונחזי אכן צעוצדא דידן חס יקודי היתיר דידהו הוא צעוצדא דידן וסנה צלמנה צגופא דעוצדא דשם יש כנה לרדים להקל ציותר וצצ"ד כי שם לא חנר צצירור שאינו נמנו ומה שאנר חת"ס צערבאות ה' לפעור ח"ש ננחונות כאשר האריכו צזה שם הגאונים הכ"ל חננס יקודי היתיר שצנה הגאון רעק"א ז"ל והקבים לו חת"ס הוא נחמת לירוק ג' דיעות דעת צה"ג דיכיר דוקא צהיכר צבורה ע"י ודעת חוס' ר"ד דמנכחשו אינו נאמן, ודעת רי"א צב' המכריע דדוקא צאומר צני זה נמנר חת"ס חלל צאומר על אשתו שזינתה מלחר ח"כ אינו צנו לא נאמן שצירק כל הכ"ל אף שהמחזר לא פסק כן הוי עכ"פ קד"ד וצנוק